

До Київського апеляційного адміністративного суду

Апелянт: позивач Олійник Дмитро Вячеславович,

Відповідач: Київська міська державна адміністрація,

(код ЄДРПОУ 00022527),

вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044,

Засіб зв'язку –тел. 2541450,

Електронна пошта: portal@kmv.gov.ua

**Третя особа: Комунальне підприємство «Головний
інформаційно - обчислювальний центр»**

(код ЄДРПОУ 04013755)

вул. Космічна, 12-а, м. Київ, 02192,

Засіб зв'язку –тел. 2388005,

Електронна пошта: info@gioc-kmda.kiev.ua

**на ухвалу Окружного адміністративного суду м. Києва
від 17 грудня 2010 р. у справі 2а-11889/10/2670 (суддя Векуа Н. Г.)**

АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА.

Оскаржуваною ухвалою Окружного адміністративного суду м. Києва від 17 грудня 2010 р. відмовлено у забезпеченні мого адміністративного позову.

Мотивується таке рішення суду відсутністю, на думку суду, переконливих доказів та не наведення мною обставин, які б вказували про існування очевидної небезпеки заподіяння шкоди моїм правам до ухвалення рішення або про те, що захист цих прав стане неможливим без вжиття таких заходів.

Ухвала підлягає скасуванню з наступних підстав. Згідно ч. 1 ст. 117 КАС України перелічені підстави для забезпечення позову; при цьому вказане положення закону слід тлумачити саме як перелік підстав для забезпечення позову, а не необхідність для цього сукупності усіх перелічених чинників. Отже, за наявності хоча б одного чинника (підстави) заяву про забезпечення позову можна вважати належним чином обґрунтованою.

Такою підставою мною було вказано набрання законної сили відразу двох судових рішень Київського апеляційного адміністративного суду: постанови № 5301/09 від 14.01.2009 р. (№ 3307472 у ЄДРСР), що є у м/с і якою встановлено, що дії відповідача КМДА з 01.12.2006 р. при зміні тарифів на комунальні послуги визнані такими, що порушують, зокрема, пункт 6 ст. 6 Закону «Про житлово-комунальні послуги» (здійснення контролю цін/тарифів на житлово-комунальні послуги та моніторингу стану розрахунків за них), а також ухвали № 2а-9705/09/2670 від 18.11.2010 р. (№ 12490154 у ЄДРСР), якою залишено у силі ухвала першої інстанції про заборону КМДА та КП ГІОЦ здійснювати розрахунки з урахуванням та посиланням на тарифи, що запроваджені розпорядженнями КМДА від 29.04.2009 р. за № 516 «Про встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого постачання холодної води і водовідведення холодної та гарячої води для населення», № 518 «Про встановлення та погодження тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій», № 520 «Про затвердження тарифів на теплову енергію, встановлення та затвердження тарифів на комунальні послуги

з централізованого опалення і постачання гарячої води для населення». Останньою ухвалою від 18.11.2010 р. встановлено очевидну небезпеку заподіяння шкоди правам споживачів житлово-комунальних послуг у м. Києві і очевидну протиправність розпоряджень відповідача, що звільнено від доказування в інших справах.

Проте така підстава для забезпечення позову у цій справі, як ухвала КААС від 18.11.2010 р. судом визнана, що не має відношення до справи, оскільки мною у цій справі не оскаржується правомірність нарахування тарифів. З викладеного вбачається, що суддя Векуа Н. Г. взагалі не бачить ніякого зв'язку між заборною КМДА і КП ГІОЦ здійснювати розрахунки за ЖКП і фактом продовження після цього виставляння рахунків КП ГІОЦ (у грудні 2010 р.) за ЖКП, в яких крім моїх персональних даних відображається також і неіснуючий «борг», нарахований на підставі продовження застосування розпоряджень РКМДА №№ 516, 518, 520. Крім того, цими рахунками одночасно продовжується порушення моїх немайнових прав, оскільки друкуються вони згідно договору, укладеного між КП «Липкижитлосервіс» і КП ГІОЦ саме на підставі оскаржуваного у цій справі розпорядження КМДА № 478 від 15.04.1997 р. Тобто, на думку судді Векуа Н. Г., заборона здійснення розрахунків на підставі РКМДА №№ 516, 518, 520 ухвалою від 18.11.2010 р. існує сама по собі, а продовження при цьому виставляння мені рахунків КП ГІОЦ на підставі цих самих розрахунків і згідно оскаржуваного РКМДА № 478 від 15.04.1997 р. також існує само по собі, без будь-якого причинно-наслідкового зв'язку з такою заборною.

Вказане, з урахуванням раніше оскаржених мною по цій справі ухвал (де вже були викладені «правові позиції» судді Векуа Н. Г.) свідчить про підготовку судом завідомо неправосудного рішення, де будь-які надані мною докази взагалі не будуть братися до уваги і мати значення. На підтвердження цього слід також вказати, що на даний час відповідачем КМДА не надано жодних письмових заперечень на спростування доводів мого адміністративного позову. Також слід вказати, що такий чинник, як обставини, встановлені постановою КААС № 5301/09 від 14.01.2009 р. (на які я посилався у заяві про забезпечення позову) взагалі не проаналізовані оскаржуваною ухвалою від 17.12.2010 р. і доводам щодо продовження порушень з боку відповідача КМДА при здійсненні контролю цін/тарифів на житлово-комунальні послуги та моніторингу стану розрахунків за них ніякої оцінки вже традиційно судом не надано.

Отже, продовження друкування третьою особою КП ГІОЦ рахунків з «боргами» за ЖКП на підставі оскаржуваного по цій справі РКМДА № 478 від 15.04.1997 р. попри судову заборону це робити ухвалою № 2а-9705/09/2670 від 18.11.2010 р. суддя Векуа Н. Г. не вважає очевидною небезпекою моїм правам та інтересам. З цієї точки зору мені мабуть потрібно буде докласти значно менше зусиль для припинення друкування і виставляння рахунків з боку КП ГІОЦ на підставі РКМДА № 478 від 15.04.1997 р., ніж це знадобилося судам двох інстанцій у справі № 2а-9705/09/2670, рішення яких не виконується.

На підставі викладеного, керуючись статтями 185, 188, 199, 202 КАС України,

ПРОШУ:

ухвалу Окружного адміністративного суду м. Києва від 17 грудня 2010 р. скасувати і постановити нову ухвалу про зупинення дії розпорядження Київської міської державної адміністрації № 478 від 15 квітня 1997 р. «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги» до набрання постановою по цій справі законної сили.

Додатки: копії скарги для сторін, квитанція держмита 3,40 грн.

22 грудня 2010 р.

/Позивач Олійник Д. В./